

Nr. 47.
20.
des.

Lög

um

almannafrið á helgidögum þjóðkirkjunnar.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Pjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Á helgidögum þjóðkirkjunnar er bönnuð öll sú vinna, úti og inni, er hefur þann hávaða í för með sjer, eða fer fram á þeim stað, eða með þeim hætti, að hún raskar friði helgidagsins.

Fyrimæli laga 6. nóv. 1897 um heimild til að ferma og afferma skip á helgidögum þjóðkirkjunnar skulu þó óröskuð, og skal það yfir höfuð heimilt vera, að vinna þau verk, sem eigi má fresta, eða miða til þess, að bjarga og hjálpa öðrum, sem í hættu eru staddir, eða eiga hana yfir höfði sjer.

2. gr.

Kaup og sala má eigi fram fara á helgidögum þjóðkirkjunnar í sölubúðum kaupmanna nje annara sölumanna, og skulu búðir þeirra vera lokaðar. Þó skulu lyfsalabúðir vera undanþegnar þessu banni, að því er snertir lyfsölu, svo og þeir staðir, þar sem mjólk, brauð og annar tilbúinn matur er seldur.

Bann þetta nær einnig til kaupfjelaga og annara fjelaga, er hafa sölubúðir fyrir fjelagsmenn. Gestgjafar eða aðrir veitingamenn mega ekki á helgidögum þjóðkirkjunnar selja nje veita mönnum áfenga drykki.

3. gr.

Eigi má markaði halda á helgidögum þjóðkirkjunnar.

4. gr.

Á helgidögum þjóðkirkjunnar má ekki á neinum almennum veitingastað halda veizlur eða aðra hávaðasama fundi fyr en eptir miðaptan.

5. gr.

Á helgidögum þjóðkirkjunnar má hvorki halda neinar almennar skemmtanir nje heldur mega nokkrar þær athafnir, sem hávaði er að, eiga sjer stað, nema lögreglustjóri leyfi, fyr en eptir miðaptan.

6. gr.

Á helgidögum þjóðkirkjunnar má eigi, nema brýna nauðsyn beri til, halda sveitar eða bæjarstjórnarfund, þing, gegna fógetastörfum eða skjalaskrifarastörfum,
Nr. 47. Lög 20. desember um almannafrið á helgidögum þjóðkirkjunnar.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

den offentlige Fred paa Folketjirkens Helligdage.

Nr. 47.
20de
Decbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark, de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Paa Folketjirkens Helligdage ere alle Arbejdsjysker i eller udenfor Huset, der ved den Larm, hvormed de ere forbundne, eller paa Grund af Stedet hvor eller Maaden hvorpaa de foretages, forstyrre Helligdagens Fred, forbudne.

Ligesom Bestemmelserne i Lov af 6te November 1897 om Tilladelse til at l sje og lade Skibe paa Folketjirkens Helligdage staa uber rte af denne Lov, saaledes er det overhovedet tilladt at foretage uops ttelige Arbejder, eller saadanne, som sigte til at redde og hj lpe andre, som befinde sig i Fare, eller trues hermed.

§ 2.

Paa Folketjirkens Helligdage skal al K ben og S lgen i de handlendes og andre n ringsdrivendes Butikker oph re, og bemeldte Butikker holdes lukkede. Undtagelse fra forans rte Forbud skal finde Sted med Hensyn til Apoteker, forsaavidt Salg af Medicin angaar, samt Udsalgssteder for M lk, Br d og andre tilberedte Spisevarer.

Forans rte Forbud omfatter ogsaa Forbrugs- og lignende Foreninger, som holde Udsalgssted aabent for deres Medlemmer. G stgivere og andre bev rtningsdrivende maa ikke paa Folketjirkens Helligdage s lge eller udsk nke berusende Drikke.

§ 3.

Markeder maa ikke finde Sted paa Folketjirkens Helligdage.

§ 4.

Paa Folketjirkens Helligdage maa der ikke paa noget offentligt Bev rtningssted holdes Gilber eller andre stj jende Sammenkomster f rend efter Kl. 6 Em.

§ 5.

Paa Folketjirkens Helligdage maa der ikke uden Politiets Tilladelse afholdes offentlige Forlystelser, eller overhovedet stj jende Foretagender finde Sted f rend efter Kl. 6 Em.

§ 6.

Paa Folketjirkens Helligdage maa der ikke undtagen i paatr engende Tilf lde afholdes kommunale M der, Retsm der eller Fogedforretninger, Notarialsforretninger, Skifte-

Nr. 47. halda skiptafundi, uppboðsþing eða gegna öðrum dómsstörfum. Ekki skal heldur stefna
20. eða boða neinn fyrir dóm eða yfirvald á helgidögum, nema brýna nauðsyn beri til, og
des. þess sje þá beinlínis krafizt af valdsmanni þeim, er stefna lætur, og skal þó eigi stefna
lesin meðan á messu stendur.

7. gr.

Almenna fundi má eigi halda um véraldleg efni á helgidögum þjóðkirkjunnar
fyr en um nónbil. Þá er guðsþjónustan fer fram eptir nónn, er þó heimilt að halda
almenna fundi samtímis, sje þess gætt, að fundurinn sje eigi haldinn svo nálægt kirkju
eða bænahúsi, að guðsþjónustan verði trufluð af því.

8. gr.

Bönn þau, er talin eru í undanfarandi greinum, ná yfir allan daginn skírdag,
föstudaginn langa og hinn fyrra helgidag stórhátíðanna.

9. gr.

Kveldið fyrir helgidag mega engar almennar skemmtanir standa lengur en til
miðnættis.

Kveldið fyrir stórhátíðisdaga eru allar almennar skemmtanir bannaðar eptir
miðaptan.

10. gr.

Brot gegn ákvæðum laga þessara varða sektum frá 1—200 kr., er renna í
sveita sjóð; auk þess má með dómi svifta mann rjetti til að hafa veitingarhús eða
annan almennan veitingastað, hafi hann þrisvar sinnum sætt sektum fyrir brot gegn
lögum þessum. Með mál, er rísa út af brotum gegn lögum þessum, skal fara sem
almenn lögreglumál.

11. gr.

Nú virðist lögreglustjóra, að brot á móti lögum þessum sje sprottið af afsakan-
legum misskilning, og skal hann þá aðeins gefa þeim áminning, er brotið hefur, og
ef þörf er á, gefa út almenna auglýsingu mönnum til leiðbeiningar og viðvörunar.

12. gr.

Tilsk. 28. marz 1855 og opið br. 26. sept. 1860, svo og önnur lagaákvæði um
unnu- og helgi-dagahald, er koma í bága við lög þessi, eru felld úr gildi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 20. desember 1901.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

samlinger, Auktioner eller andre Retshandlinger. Heller ikke maa nogen Stævning eller Nr. 47. Tilføjelse til Møde for nogen Ret eller anden offentlig Myndighed foregaa paa Helligdagene, naar Sagen ikke er særdeles paatrængende, og det derfor af den Myndighed, fra hvem Indkaldelsen udgaar, udtrykkelig forlanges, i hvilke Tilfælde Forlyndelsen dog ikke maa foregaa under Gudstjenesten. 20de
Decbr.

§ 7.

Paa Folketjens Helligdage maa offentlige Forsamlinger i verdsligt Djemed først afholdes henimod Kl. 3 Em. Naar Gudstjenesten maatte finde Sted efter Kl. 3, skal dette dog ikke være til Hinder for samtidig Afholdelse af offentlige Forsamlinger, naar det iagtages, at Forsamlingen ikke holdes i saadan Nærhed af Kirken eller Bedehuset, at Gudstjenesten derved forstyrres.

§ 8.

De Forbud, som indeholdes i de foregaaende Paragrafer, skulle paa Skærtorsdag, Langfredag og den første Dag af de store Højtider gælde hele Dagen.

§ 9.

Aftenen før en Helligdag maa offentlige Forlystelser ikke vedvare længer end til Midnat.

Aftenen før de store Højtidsdage tillades ingen offentlige Forlystelser efter Kl. 6.

§ 10.

Overtredelse af de i denne Lov indeholdte Forskrifter straffes med Bøder fra 1 til 200 Kr., der tilfalde vedkommende Kommunkasse; hvorhos Berettigelse til at holde Bærtshus eller anden offentlig Beværtning kan fradømmes vedkommende, naar han 3 Gange er blevet straffet med Bøder for Overtredelse af denne Lov. Sager angaaende Overtredelse af nærværende Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 11.

Finder Politivirigheden, at en Overtredelse af denne Lov hidrører fra undskyldelig Misforstaaelse, bør den indskrænke sig til at advare den, der er i et saadant Tilfælde, samt om fornødent udstede en offentlig Kundgørelse til Besledning og Advarsel.

§ 12.

Forordning af 28de Marts 1855 og Plakat af 26de September 1860, saa vel som andre Lovbestemmelser om Helligholdelsen af Søn- og Helligdage, som ere i Strid med nærværende Lov, ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20de December 1901.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 20de December 1901.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.